

VOLLEYBAL BEKER VAN BELGIË KWARTFINALES (HEEN)
REMBERT TORHOUT - KNACK ROESELARE

"Altijd op het scherpst van de snee maar nooit over de schreef"

Johan Windels blikt graag terug op de rivaliteit tussen 'zijn' Torhout en Roeselare in de vorige eeuw

Johan Windels was negentien seizoenen voorzitter van Torhout.

DE SFEER VAN TOEN

"Als bescheiden eerstena-tionaler maken we ons niet de minste illusie tegen het grote Knack. Het verschil van twee reeksen is te groot", weet Rembert-trainer Koen Devos aan de vooravond van de confrontatie met landskampioen en bekerhouder Roeselare. "We hopen op een degelijke match waarin we toch enige weerstand kunnen bieden en vooral op een leuke avond. Het fameuze huis-orkest van weleer zal voor de sfeer van toen zorgen, het speciaal voor deze avond opgerichte VIP-dorp is al uitverkocht en er zijn al zes-à zeventien kaarten aan de man gebracht. Voor de club wordt dit wel iets heel speciaals." (id)

Met Torhout tegen Roeselare in de kwartfinales van de Beker van België staat de 'oerclasic' van het West-Vlaamse volleybal nog eens op het programma. Ex-Torhout-voorzitter Johan Windels laat zijn licht schijnen op de hevige rivaliteit van vroeger.

IVAN D'HOOP

Eind jaren '80, begin jaren '90 van de vorige eeuw vochten beide clubs verbeteren duels uit aan de top van het Belgische volleybal, met als hoogtepunten de eerste landstitel voor Knack in 1989, meteen gevolgd door de tweede en meteen ook laatste voor Torhout een jaar later. Beide clubs verbrandden zich financieel en moesten in vereffening. Enkel Roeselare stond weer helemaal op en klom na enkele seizoenen in de luwte

opnieuw naar de nationale en zelfs Europese top met titels, bakers en imponerende campagnes in de Champions League.

Voorloper

"Zowel Torhout als Roeselare zijn belangrijke steden in West-Vlaanderen maar hebben toch een specifieke identiteit", opent advocaat en Torhouts CD&V-voorzitter Johan Windels, ook negentien seizoenen lang voorzitter van de hoogste spelende Torhoutse volleybalclub. "Onze gemeente heeft een iets landelijker karakter met een heel sterke onderwijstraditie. Roeselare is industrieel groter. Mijn oma zaliger zei het al: "Die van Roeselare zijn echte commercianten." Wat dat met volleybal te maken heeft? Voor de commercialisering en professionalisering van deze -

toegegeven - wat kleinere sport speelden wij op een hoger niveau dan Roeselare. Daarna konden wij Knack op den duur niet meer bijbenen en moesten wij definitief afhaken, terwijl Roeselare finaal toch verrees dankzij Roularta."

JOHAN WINDELS
EX-VOORZITTER TORHOUT

"Na de commercialisering en professionalisering van het volleybal konden wij Roeselare op den duur niet meer bijbenen"

"Merkwaardig genoeg was Torhout een voorloper in de commercialisering van de volleybalsport, met semi-professionele spelers, VIP-formules, ons fameuze huis-orkest en het aantrekken van

een fenomeen als de Hongaar György Grözer", vervolgt Windels. "Dat concept werd geleidelijk overgenomen door clubs als Roeselare, Maaseik en Zellik met de steun van grote bedrijven als Roularta, Noliko en Maes Pils. In de periode Grözer pakte de rivaliteit tussen Torhout en Roeselare met een gerechtelijke procedure tot op heel hoog niveau en een onvermijdelijk compromis als gevolg."

In der minne geregeld

"Tussen beide clubs was het altijd op het scherpst van de snee, maar het ging nooit over de schreef", herinnert Johan Windels zich. "Er werd ver-

baal oorlog gevoerd in de media - die daar uiteraard gretig op inspelden - en tussen de supporters, maar na elke top-per werden er samen heel wat pintjes verzet. Er werd ook nooit letterlijk gevochten of schade aangericht. Er was meestal een enorme maar gezonde ambiance met volle zalen, televisie en topmatches. Beide clubs trokken al eens aan de mouw van elkaars spelers, maar meestal werd dat tussen de besturen in der minne geregeld."

"Uiteraard ben ik vanavond van de partij", besluit Windels. "Normaal was er partijbureau, maar waarnemend burgemeester Kristof Aude-naert is ook een fervent volleyballiefhebber en was in de tijd van het grote Torhout zelfs ballenjongen. We hebben dan maar beslist om gezamenlijk voor Rembert te gaan supporteren."

Broers Bram en Sander Depovere voor het eerst tegenover elkaar in officiële match

"Het David tegen Goliath-gehalte is veel te hoog"

Het regent West-Vlaamse volleybalbroers de jongste tijd. Na de drie Vandecaveyes van vorige Marke-Webis tegen Menen is het vandaag de beurt aan de twee Depoveres bij Rembert Torhout en Knack Roeselare.

Voor Rembert wordt het allicht het hoogtepunt van het seizoen, want voor het eerst sedert al die jaren maakt het grote Knack Roeselare nog eens zijn opwachting in Torhout. Met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid is de thuisploeg kansloos tegen de bekerwinnaar. Interessant in de rand van de derby is de confrontatie tussen broers Bram en Sander Depovere: de eerste als receptie-hoekspeler bij de thuisploeg, de tweede aan de pas bij de bezoekers.

"Wij zijn op dezelfde dag met volleybal begonnen bij Knack Roeselare", vertelt Bram, twee jaar ouder dan zijn broer. "Daarna werden we geselecteerd voor de volleybalschool in Leuven en Vilvoorde. We speelden met de Vlaamse Beloften in divisie en in

Sander Depovere (links) staat aan de pas bij Roeselare, Bram is receptie-hoekspeler bij Torhout.

de liga B. Daarna liepen onze wegen uiteen. Sander speelde drie seizoenen bij Antwerpen, één jaar in Menen en nu bij Roeselare in de liga A. Ikzelf was één jaar actief bij Lendeledede en

daarna vier seizoenen bij Marke-Webis in liga B, en ben nu aan mijn tweede seizoen bezig bij Rembert Torhout in eerste nationale."

"We stonden al eerder tegenover el-

kaar", pikt Sander Depovere in. "Met Menen vorig jaar en met Roeselare van de zomer in oefenpartijen tegen Rembert. Nu is het wel voor het eerst in een officiële match. Voor ons is het iets speciaals, maar ik denk niet dat trainers Rousseaux of Devos rekening zullen houden met dat 'broederspect'. Enkel de ploeg en het resultaat tellen, en dat is ook niet meer dan normaal. Toch zijn we bij Roeselare best tevreden met die kortst mogelijke verplaatsing en de allicht speciale sfeer die in Torhout zal gecreëerd worden. Toch iets anders dan een uitmatch in pakweg Borgworm of zo."

"Oefenmatches tegen Menen of Roeselare zijn toch iets banaler dan een heen- en terugmatch in de kwartfinale van de beker van België", besluit Bram Depovere. "Niet dat we met Rembert aan het dromen gaan. Het David tegen Goliath-gehalte is veel te hoog. Zoveel mogelijk weerstand bieden is ons voornaamste doel."

"Samen met broer Bram kan ik alleen maar hopen op zoveel mogelijk speelgelegenheid", besluit Sander. (id)